

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 1. oktober 2013
Kontor: Procesretskontoret
Sagsbeh: Marie Green
Sagsnr.: 2013-0030-1644
Dok.: 888429

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 1120 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 3. september 2013. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Dennis Flydtkjær (DF).

Morten Bødskov

/

Cristina A. Gulisano

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 1120 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Ministeren bedes klarlægge om vidnefritagelsesreglerne i retsplejeloven har forrang for skattekontrollovens § 6, så advokaters tavshedspligt sikres, hvilket er helt afgørende i et retssamfund, jf. artiklerne ”Sådan fisker Skat efter dine fortrolige oplysninger” og ”Advokat: ”De ville have alle mine klienters aftaler”” fra bt.dk den 30. august 2013.”

Svar:

Det bemærkes indledningsvis, at skattekontrolloven, herunder spørgsmålet om SKAT's adgang til at indhente oplysninger efter denne lov, hører under Skatteministeriet.

Jeg kan imidlertid mere generelt oplyse, at advokater er underlagt tavshedspligt med hensyn til oplysninger af fortrolig karakter, som de i forbindelse med deres virke har fået kendskab til. Advokaters tavshedspligt er lovfæstet og følger af retsplejelovens § 129 sammenholdt med straffelovens § 152.

Efter straffelovens § 152, stk. 3, er en oplysning fortrolig, når den ved lov eller anden gyldig bestemmelse er betegnet som sådan, eller det i øvrigt er nødvendigt at hemmeligholde oplysningen for at varetage væsentlige hensyn til offentlige eller private interesser.

Tavshedspligten indebærer, at advokater indtager en særlig stilling i forhold til vidnepligten ved domstolene, jf. retsplejelovens § 170, hvorefter bl.a. forsvarere og advokater ikke må afkræves vidneforklaring om forhold, som er kommet til deres kundskab ved udøvelsen af deres virksomhed, medmindre den, i hvis interesse tavshedspligten er pålagt, giver sit samtykke dertil. Foreligger et sådan samtykke ikke, er advokaten bundet af sin tavshedspligt. Dog kan retten pålægge en advokat (bortset fra forsvarere i straffesager) at afgive vidneforklaring, når forklaringen anses for at være af afgørende betydning for sagens udfald og sagens beskaffenhed og dens betydning for vedkommende part eller samfundet findes at berettige til, at forklaringen afkræves.

Udover, at advokaters tavshedspligt kan brydes efter en retsbeslutning, er det i domspraksis også antaget, at retsplejelovens § 152 e finder tilsvarende anvendelse på advokaters tavshedspligt således, at en advokats tavshedspligt kan tilsidesættes, hvis advokaten er forpligtet til at videregive

oplysningerne, eksempelvis hvis dette er fastsat ved lov, eller hvor advokaten handler i berettiget varetagelse af åbenbar almeninteresse eller af eget eller andres tarv.

Hvorvidt advokaters tavshedspligt på denne måde bør vige for modstående hensyn i medfør af lovgivningen mv., vil bero på en samlet vurdering af de konkrete omstændigheder, som det i sidste ende vil være op til domstolene af foretage.